

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 209. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711313280/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Dog standse ham -- En Støtte sig,
 Han staaer, og jittret, seer, og tier,
 Og i sin Skuen taber sig.

 Ded Maanens Smittes blege Skimmer
 I lette hvide Nattedragt,
 I Graad, som Diamanters Glimmer
 Paa Selv kun efterligner svagt,
 Utungen, løst af Modens Lænker,
 Allene med sig selv og Gud,
 Saa blid, som Lauras Ven sig tænker
 Blandt Engle sin forflarte Brud,
 Saa himmelsk skøn, som Dødelige
 Det blot at tænke sig formaae,
 Som intet Støvels Sprog kan sige,
 Den lidende Gudinde laac,
 De taareblendte Dine fræve
 En Trost af Himlen i en Bøn;
 Og Luna syntes selv at bæve
 I disse Speile dobbelt skøn.

 „Her er jeg, Emma!“ -- i det samme
 Henvullede den hele Jord
 Bort under ham -- paa Lynets Flamme
 Han hen i hendes Arme foer --
 Og paa den Elstes Læber døde
 Det neppe heelt udraabte Navn,
 Mens begges Siæle sammenfløde
 I begges Kys, i fælles favn.

 Snart vaagne de; thi Støvet taaler
 Ei længe Salighedens Magt;
 Til meer end Glæmt af Himlens Straaler
 Er Dødeliges Syn for svagt.

De stirre paa hinanden tause:
 „for evig skal vi skilles snart“ —
 Omfider bryder Eginhart
 Den stille frygtelige Pause:

„Skal dine Læber hefte sig
 „Paa nogen andens end paa mine?
 „O! hvad er Smerter, hvad er Pine
 „Mod denne Tanke: misse dig?
 „Før doe min Sidel i Nattens Skød,
 „I Millioner Plagers Drimmel!
 „Thi hvad er Helved? hvad er Himmel?
 „Foruden dig er alting Død!
 „Tal, Engel! lad din Tryllestemme
 „I Trøstens egen Melodie
 „Med Elffors egne Toner hemme
 „Mit Mismods vilde Kaserie!
 „Sig, Elsktel sig, hvad maac jeg gjøre —
 „hvad skal jeg?“ —

— „Flye, min Ven! o flye!
 „O Gud! man kan din Stemme høre —
 „Min Ven, min fryd, mit Alt! o flye!“ —
 — „Og det er fra min Emmas Læber
 „Den eeneste, den sidste Trøst?“ —
 — „Al! Eginhart! din Tvivl mig dræber!
 „Kom! dræb den, Grummel ved mit Bryst!
 „Bliv! — troer du, at din Emma hæver
 „for sig? nei kun for dig, min Ven!
 „Din fare blot for hende svæver,
 „Hun, troe mig, føler eene den.
 „Dæmp denne Røsen, dæmp din Stemme,
 „Af Omhed for dig selv og mig!
 „Kan Eginhart saa ganske glemme
 „Sin Emma, Kærlighed, og sig?“